

Най-разпространените породи котки

Девон рекс



Девон рексът се отличава със здраво, стройно, мускулесто тяло, със средни размери, широк гръден кош и грациозна шия. Главата е с триъгълна форма, изразени скули и масивно подбрадие. Носът е къс, а челото скосено. Ушите са големи, широки в основата и със закръглени краища. Очите са широко поставени, големи, с бадемовидна форма, леко удължени в посока към ушите. Цветът им трябва да хармонира с обагрянето на козината - жълт или зелен.

Манкс

Безопасните котки от о-в Ман понякога са с "дребни" опашки, но винаги имат едро тяло, което е закръглено и покрито с дебело двойно космено покритие, с най-различна окраска. Задните крайници на животните са по-дълги от предните и това им предава характерната подскачаща походка, наподобяваща заешката. Характерното в развъждането на тази порода е, че не трябва да се събират две абсолютно безопасни котки. Винаги едната трябва да е с цяла или частична опашка.



Сиамска котка



Среден до голям ръст. Тегло между 2 и 6 кг. Тялото е издължено и гъвкаво, опашката е със заострен край. Козината е къса и прилепнала към тялото, без подкосъм. Малките котета се раждат бели и чак няколко дни по-късно започват да потъмняват, като окончателната окраска се появява на около 6-10 месеца.

Сиамските котки са умни, общителни, обичат да са сред хора и силно се привързват към тях. Твърди се, че по характер приличат изключително на стопанина си. Тези котки са известни с голямата си игривост дори и като възрастни и със силното си мяукане, с което привличат вниманието към себе си, тъй като са много вискателни и имат нужда от ангажираността на стопаните си.

Сибирска котка

Сибирската котка има масивно, силно и леко издължено тяло с добре развити гърди, със здрави добре замускулени крайници, с едри овални лапи и гъсти снопчета от косми между пръстите. Опашката е средно дълга, дебела в основата, изтъняваща и затыпена в края. Космената покривка е с много гъста, средно дълга, слабо прилягаща, мека с копринен блясък и еднородна структура. На шията козината е най-дълга, като образува подобие на грива, закриваща цялата шия от линията на ушите и бузите, до лопатките.



Руска синя котка

Руската синя котка е късокосместа порода домашна котка, произхождаща от Русия, близо до град Архангелск. Руската синя котка има издължено, грациозно тяло, дълги крайници и дълга, заострена в края опашка. Козината ѝ е копринено мека, пухкава и гъста, с равномерен син цвят със сребрист оттенък. Интелигентна, игрива, съобразителна, с мелодично, ненаатрапчиво мяукане.



Британска късокосместа

Британската късокосместа котка е порода домашна котка произхождаща от Великобритания. Тя е със среден до голям ръст, теглото обикновено варира между 4 и 8 кг, има къса гъста козина и също така гъст подкосъм. Характерна е с кръглата си глава и големите си кръгли очи. Има спокоен, уравновесен характер, умна и чистоплътна е, лесно се адаптира и се разбира с деца, кучета и други домашни любимци.

Персийска котка

Екзотично изглеждащата персийка обича и предпочита спокойния, уютен живот при затворени врати. Тя се счита за лоялна, тиха, възпитана. В някои лоши случаи обаче, тя може да е доста мързелива и държаща единствено и прекалено на своя комфорт над всичко останало. Но дори и това може да бъде извинено, отчитайки добрите чувства и привързаност, които тя засвидетелства на своите избраници. Персийката изисква много време за поддръжка, за да изглежда добре.



Мейн кун



Мейн кун е порода среднодългокосместа домашна котка произлизаща от американския щат Мейн, чието име носи. Достига големи размери, масивна и мускулеста е, с дебела, дълга опашка. На външен вид наподобява малък рис. Много дружелюбна. Издръжлива и активна. Обича да играе, има тих, приятен глас. Нуждае се от повече пространство. Прекрасно се разбира с деца, но като цяло е срамежлива и деликатна. Има добър характер, много е умна, лесно се адаптира и не се нуждае от особени грижи. Разбира се и с други животни, обича да си играе дори с кучета.

Донска сфинкс

Породата е безкосместа, гола, наречена "лунна котка" и е получена вследствие мутация в щата Онтарио през 1966 г. Освен с отсъствието на космена покривка, породата се характеризира с нежна кожа и намален ръст. Тялото е гъвкаво, тънко и стройно. Котките от породата сфинкс са повече от всички други породи изложени на простуди, а и заради лошата терморегулация се нуждаят от постоянна висока температура в дома. Не трябва да се подлагат на пряка слънчева светлина, тъй като кожата им е засрашена от изгаряне.



Регдол



Породата е създадена през 1960 г. в Калифорния (САЩ). Котенцата от тази порода били толкова спокойни, отпуснати и пасивни, че буквално увисвали в ръката като парцалена кукла - поради тази причина породата била наречена така (от англ. ragdoll-парцалена кукла). Много добре живеят с други домашни любимци, но не умеят да се защитават - предпочитат да се скриват, въпреки че са доста едри (достигат до 10 кг). По тази причина защитните функции на котките от тази порода трябва да се изпълняват от техния господар.

Бурманска котка

Бурманските котки традиционно са кафяви на цвят и с медни очи, но благодарение на селективното им развъждане днес има голяма гама от цветове. Като изключение се срещат и котки със сини очи, което е резултат на смесването със сиамските котки.

Бурманските котки са известни като открити и дружелюбни котки. Те са изключително интелигентни и притежават силен глас, с който често напомнят за присъствието си на стопанина им.

Сомалийска котка

Сомалийската котка е средно голяма котка с мека, средно дълга козина и рунтава дълга опашка, което и е спечелило прозвището "котка-лисица". Има симпатично лице, здраво, мускулесто тяло и общ вид на жива, игрива, интелигентна котка, с живо любопитство.

Сомалийската котка е много нежна, дружелюбна и миловидна. Има игрив и весел характер, но често обича да пуска в действие ноктите си.



Шурска ангорска котка

Въздушният силует, издължените крайници и елегантната походка на тази "перла" на Ориента внушава представата за балерина или танцьорка. Тя е една от древните дългокосмести породи котки. Ангорските котки са много внимателни и интелигентни животни. Те са дружелюбни и верни домашни приятели, които живеят дълго. Малките котета нямат "същинската" ангорска козина, преди да са навършили 2 години. Ангорката е силна, грациозна котка с не особено големи размери. Белите екземпляри с различен цвят на очите са най-ценени от любителите на тези животни.



Шотланска клепоуха



Късокосместата шотландска клепоуха котка е възникнала в резултат на спонтанна мутация в една ферма в Шотландия през 1961 г. Тялото е средно голямо, закръглено и плътно. Главата е голяма, заоблена, с развити челюсти и силно изразено подбрадие. При мъжките бузите са по-силно развити, отколкото при женските. Котките от тази порода проявяват голяма издръжливост по отношение на заболявания. Смята се, че са много по-общителни и гальовни от другите котки.

Японски бобтейл

Японският бобтейл е древна порода, известна в Япония още от Х в. Котките от тази порода са дружелюбни, ласкави и лесно се привързват към членовете на семейството, но понякога могат да проявяват твърд характер. Според народното поверие в Япония, счита се, че повдигането на едната от предните лапи е добро предзнаменование, а раждането на коте с петниста окраска носи щастие.



Норвежка горска

Норвежката горска котка принадлежи към полудългокосместите породи и произхожда от одомашнената дива котка, обитаваща фиордите и северните норвежки гори. Норвежката горска котка е съхранила пищната дълга космена покривка, както и съобразителността и находчивостта на дивите си предшественици, които са живели преди много векове при тези сурови условия. За първи път породата е описана през 1599 г. от свещеника натуралист Клаузен Фринс. В родината си тя е популярна под името Уеги и за нея съществуват много легенди и митове. След публикуването на "Норвежки народни приказки" през 1841 г. тези котки с дълга и пухкава опашка станали герои на народното творчество.



Тонкинска

В началото на 60те години след кръстосване на сиамска котка, тип сийл пойнт (тюленова) и черна бирманска късокосместа котка, се появили първите представители на новата порода. По характер тонкинската котка е жизнена и ласкава – това умно животно очарова във всяко отношение – тя е ярка индивидуалност и притежава любопитството, характерно за сиамските котки. Котката тонкинез не обича самотата – опитните стопани на тези животни ги събират заедно, когато им се налага да отсъстват за по – дълго време от дома. Когато човек реши да живее с тонкинската котка, трябва да вземе мерки да "отреже" всички пътища за бягство, защото това създание е винаги готово да се измъкне на свобода. Както споменахме, котките тонкинез са игриви, любвеобилни и се отличават с добро здраве и дълголетие.

